

KANADSKÉ LISTY

Second Class Mail-Reg. No. 3088

BOX 520, POSTAL STATION D, TORONTO 9, ONTARIO, CANADA M6P 3K1

No. 10., Vol. 16., 15. října-October 15th, 1982.

MULTICULTURALISM

Together
we can get it right.

Learning a new tune,
like coming to a new
country, is not easy.

It takes time,
and effort.

Mistakes
before success.

Living in harmony is
no different, because,
Understanding, like music,
comes with learning.

Together,
we can get it right.

Multiculturalism
Canada

Multiculturalisme
Canada

Canada

Několikaměsíční atomová válka?

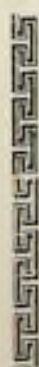
Z Washingtonu přichází pověsti o tom, že byla vypracována nová válečná doktrína — má ji ovšem ještě schválit Národní rada bezpečnosti. Podle této nové doktriny prý by mohla atomová válka, omezená jen na obě supervelmoci, trvat i několik měsíců. Rakety s cílovou přesností by ničily především vojenské cíle protivníka. Na konci tohoto zápolení by měly být Spojené státy vítězem.

Tento plán prý byl vypracován americkým ministerstvem obrany a začátkem srpna již předán k projednání Národní radě bezpečnosti. Plán musí být ještě schválen prezidentem. Hlavním cílem má být zničení vojenských velitelských míst v Sovětském svazu — a ochrana amerického vojenského vedení. Atomové zápolení mezi supervelmocemi prý by mohlo trvat až šest měsíců.

Smlouvy některých vlád západní Evropy se Sovětským svazem o výstavbě dálkových plynových potrubí jsou i nadále předmětem ostrých debat v NATO...

"VLASTNĚ MĚL VYTEKAT PLYN?!"

Tak daleko jsme už...

Zpráva, která by měla každého zděsit zapadla v tisku jako bezvýznamná noticka: aby se italský ministerský předseda Spadolini uchránil před možným atentátem, bydlí v kasárnách. Totéž se týká ministra financí Andreotta a ministra obrany Lagorio. Všichni bydlí a spávají v kasárnách — ze strachu před atentáty! — Tedy: představitelé státu, jeho výkonné moci, ministerský předseda a ministři si nejsou jisti životem a svůj spánek světili vojenským kasárnám, kde se jak tak cítí ještě bezpečni. Své soukromé byty likvidovali, netroufají si tam bydlet. Tak daleko jsme si tedy již dostali. A tiskem proběhne jako mimochoden zapadlá zpráva, jako samozřejmost!

Kanadské Listy

INDEPENDENT MONTHLY
IN CZECH AND SLOVAK LANGUAGES.

Řídí redakční rada.

Články, objednávky inserátů, opravy
adres a předplatné lze poslat na:
"KANADSKÉ LISTY", Box 520,
Station "D", Toronto, Ont. M6P 3K1.

Pokud jsou články podepsané, nemusí se redaktor ztotožňovat s jejich obsahem.

Předplatné na 1 rok:

Kanada a USA ...	\$ 10:00
zámoří lodí ...	\$ 12:00
zámoří letecku ...	\$ 15:00

IN MEMORIAM

ZA MARIÍ HÁSKOVOU.

V pátek, dne 17. září 1982 zemřela v Torontu ve věku 92 let paní Maria Hásková, jedna z nejpozoruhodnějších žen své generace. Za svého života viděla rozpad říší, vznik států, odchod prastarých dynastií, růst i pád tyránů. Narodila se 3. srpna 1890 v Omsku na Sibiři. Její rodina pocházela z Litvy.

Pani Marie Hasková -
snímek z června 1920.

cházela z Litvy, kam se Maria po smrti svého otce vrátila se svou matkou, několik roků před První světovou válkou. V roce 1915 byly evakuovány před postupující německou armádou a dostaly se až do Jekatěburgu na Urálu. Tam Maria dostala zaměstnání u zemského úřadu a tam se také poprvé setkala se svým pozdějším manželem, majorem Rudolfem Háskem. Bylo to v roce 1917 a v Rusku nastala revoluce. Zemský úřad, u něhož Marie pracovala, byl před bolševiky přeložen do Irkutska na Sibiři. Na cestě do Irkutska se Maria zastavila v Jižním Udinsku, kde byl major Hásek velitelem posádky. Tam také těžce onemocněla a zůstala několik měsíců. V roce 1919 byl úderný prapor, jemuž major Hásek velel, odsunut na východ a Maria, jako jediná žena, s praporem zůstala a prodělala část anabáse. S Rudolfem Háskem se vzali v Charbině v Manžurii v polském kostele; Maria byla po matce Polka. Po svatebním obřadu se paní Hásková obrátila k svému manželovi a řekla mu, že bude žasnout, jaká z ní bude Češka. Svůj slib dodržela; byla oddanou a věrnou Češkou, i když současně zůstala věrna svému původu. S úderným praporem - pak novomanželé projeli Sibiří do Vladivostoku a odtud lodí "Ixion" do Vancouveru. Přinášíme fotografii Marie Háskové otištěnou v "New York Times" dne 27. června 1920. Z Britské Kolumbie pak manželé odjeli do Quebecu a odtud lodí "Carina" do Německa a vlakem do Československa. Za Druhé světové války pomáhala v nemocnicích v tzv. Protektorátu. Po válce v roce 1950, po zatčení jejích dcery čs. komunistickým režimem a po jejím propuštění, se rozhodli odejít z Československa a zanechat tam veškerý svůj majetek. Do Kanady přišli v roce 1950 a oba, a zvláště paní Maria, se zúčastnili krajaňské práce. Paní Maria zemřela po dlouhé nemoci. Odešla v ní nádherná žena a nádherný člověk.

Josef Čermák.

Pražské uzenářství

Zemřela vzorná žena

Dne 17. září t.r. umřela paní Maria Hásková. Žena Rudolfa Hásky, ruského legionáře v První světové válce, který byl povýšen na majora. Nedávno se dožil jednadvadesátky. V Rusku si také našel nevěstu, Mariu a přivezl si ji po válce domů. Byla prý velmi krásná. Maria se naučila pěkně hovořit česky, sžila se s národním životem svého muže a dala mu tři děti. Známe Marii, provdanou za Karla Vlacha, druhou dceru, která je klavírní virtuoska a žije se svým mužem obojistou Tancibudkem v Austrálii, kde oba jsou slavnými muzikanty. Další dcerku neznám; žije prý někde v Kalifornii. Maria se zasloužila o to, že všechny děti, ba i vnoučata, mluví perfektně česky a uchovaly si úctu k národu T.G. Masaryka. Byla to neobyčejná žena. Moudrá, pilná, pečlivá a pohyblivá jako jiskra. Tak jsme ji poznaly v Dámském odboru místní odbočky Čs. národního sdružení. Zajímala se o všechno, nechýběla na žádné schůzi, do kterých zdaleka dojížděla i ve svém pozdním věku, a pomohla, kde bylo zapotřebí. Jak to už bývá v její generaci, nikdo se od ní nedověděl, jak je stará. Ale jistě jí bylo kolem devadesátky, když zemřela po dlouhém umírání. Budiž jí lehkou země kanadská .. A Rudolfa, potěš Pán Bůh. Běla.

Osobní půjčky
Speciální

KAM

Chutná domácí jídla u krajanů:

The Alp's Restaurant

2872 DUNDAS ST. WEST, TORONTO M6P 1Y3
(DUNDAS & KEELE)

Plánujete-li svatby, oslavy
narozenin či schůze,
volejte:

TEL. 762-5449

Mike Szutuska

Ceny mírné, obsluha vstřícná!

ZPRÁVY Z KANADY

Fed.ministr imigrace, Hon. L. Azworthy, naznačil, že kvóta pro uprchlíky v r. 83 bude snížena, pokud bude pokračovat krize na prac.trhu. Kanada má dnes asi 2 mil. lidí bez práce. --CBC Radio bude 24.10. ve 22:05 hod. vysílat pořad o nedávných polit.procesech v ČSSR "In the name of the Republic.."
--V Mississauga zemřel býv. sovětský šifrovací odborník I. Gouzenko, který v r. 1946 požádal v Kanadě o azyl a prozradil podrobnosti o tehdejší sovětské špiónáži sítí v Kanadě. --Krajan Peter Newman, dosavadní šéfredaktor revue "Maclean's" bude psát jen knihy. Vyrostl v Břeclavi. --Milovníci přírody by si měli objednat hodnotnou revue "Beaver" /\$10 ročně/ na adrese: 77 Main St., Winnipeg, Man. R3C 2R1. --Zástupci etnického tisku se v T se šéfem Canada Post Corporation a stě vysoké poštovné. --Torontošský list "Ukrainian Reporter" o přeplněném upchl. táboře v Rakousku. Přirovnává tábor moderního --Toronto Waldorf School, 9100 Bathurst plánuje výroční Bazar 20.11. od 11 hod. 1611. --Bob Rae chce být prov. poslancem. Volby jsou 4.11. --Reportáž o Dieppe v jata do sbírek Kan. válečného muzea v budou v hotelu Royal York v Torontě vy muži: Hon. Paul Martin a slovenský kraj. Večeře je za \$150, zájemci mohou volat dálelem je J.G. Diefenbaker Foundation Jan Steve Kučera z Alvinston, Ont. se poradního sboru pro multikulturalismu ny Češi zastoupeni nejsou. --Krajan dr prohlásil na konferenci v Couchiching ský expert S. Plechanov, že "nukleární o jen nepraktické, ale může být doslova poroval ho kan. generál R. Rohmer. --Mno Torontě zkrachovalo, protože příliš mu práce. --Ota Hora popsal proraďení sově se redakci ottawského listu "The City

ČESKOSLOVENSKÝ LEV

provedeny ve 14K zlatě

*Jako přívěšek k náramku, medailon,
jehlice do kravaty nebo do klopky.*

Velikost 1 (ilustrovaná) — \$120 a daň
Velikost 2 (menší) — \$49 a daň

***Veškeré opravy, předělávky,
odhady zlatých a stříbrných šperků***

J. M. KLEIN - ZLATNÍK

5 Shuter St., Toronto
(vedle MASSEY HALL) **862-0807**
zasílame na dobírku

Čtrnácté výročí invase v americkém kongresu.

Jak jsme již oznámili, také američtí poslanci a senátoři vzpomněli letos 14. výročí sovětské invaze a okupace Československa. Ve svých projevech zaznamenali zejména činnost Charty 77 a porušování lidských práv v zemi, která kdysi byla vzorem demokracie ve střední a východní Evropě. Vyslovili také důvěru, že demokracie a svoboda se jednou do této země opět vrátí. Projevy měli poslanci Edward J. Derwinski, Frank Annunzio a Marjorie Holt a senátoři v senátě promluvil Carl Levin, Charles H. Percy, Robert Dole, Edward Zorinsky a Claiborne Pell.

Pražské uzenářství

638 Queen St. West.
TORONTO, ONT. M6J 1E4

Majitel: J. Plehlik
Tel.: 364-1787

Osobní půjčky na nejnižší úrokovou míru
Speciální vklady - Šeková služba

KAMPELIČKA

**CZECHOSLOVAK TORONTO
CREDIT UNION LTD.**

740 SPADINA AVENUE • TORONTO
ONTARIO M5S 2J2

Telephone: 925-0557

Úřední hodiny: V pondělí a v pátek od 10 do 7 hod.
Úterý, středa, čtvrtek, 10 do 5 hod.

kultura

Narodila se jako Marie Jedličková 6. října

1887 v Brně. Slavila by tedy letos své 95. narozeniny. Tato slavná česká - či spíše moravská - pěvkyně se později psala jako Maria Jedlitzka a konečně jako Maria JERITZA. V období mezi dvěma světovými válkami tato dcera bývalé domovnice se stala uměleckým pojmem největší velikosti. Zemřela 10. července 1982, krátce po té, co o této světové operní zpěvačce ve Vídni vyšla obsáhlá kniha. Byla vpravdě nezapomenutelná a tímto slovem jsme také nadepsali náš článek v březnovém čísle "Kanadských Listů" /č. 3, vol. 16., z 15. 3. 82/.

Začala zpívat ve sboru Městského divadla v Brně, kde se učila zpěvu u prof. S. Auspitzera. V letech 1908-1910 působila ve sboru mnichovského operního souboru. Jako operní sólistka debutovala v Olomouci v roce 1910 jako Else v Lohengrinu. Působila pak ve Vídni u Lidové opery /1911-13/, později u dvorní /státní/ opery. Od r. 1917 byla komorní pěvkyní a členkou souboru. Začala vystupovat pohostinsky na světových scénách. U Metropolitní opery v New Yorku byla činná v letech 1921 až 1932. /Tvrdí se, že na sebe zvláště upozornila svým výkonem jako Jenůfa ve Vídni 16. 2. 1918, kdy přítomný Leoš Janáček prohlásil s nadšením, že konečně viděl a slyšel svou Jenůfu, kterou měl na mysli, když operu komponoval./ Její zásluhou byla Jenůfa uvedena v New Yorku 6. prosince 1924. Zasloužila se také o premiéru opery "Die tote Stadt", kterou napsal brněnský rodák E.W. Korngold. Maria Jeritzová proslula jako interpretka úloh dramaticky vypjatých /premiérově obě verze Ariadny v operách R. Strausse, Mimie v Pucciniho Děvče ze Zlatého západu, dále Salome, Tosca, Carmen, Santuzza, ale i Alžběta v Tannhäuseru a Sieglinda ve Valkýře./ Z české tvorby osvědčila se jako Mařenka. Na pražském Národním divadle vystupovala pohostinsky jako Senta v Bludném Holanďanu a Markéta v opeře Gounodově /v červnu 1911/, ale nedošlo k angažmá. Maria Jeritzová hrála také v několika zvukových filmech a pokoušela se o operní režii. Její vlastní životopis pod názvem "Sunlight and Song" vyšel v New Yorku z roku 1931.

Její oblíbeným partnerem prý byl Giovanni Martinelli, s kterým zpívala jako Malinella v I Gioielli della Madonna. Stalo se, že oba byli audiencí vyvoláni až 20x.

Maria Jeritzová byla skutečně nezapomenutelná. Když zemřela, rozloučil se s ní na stránkách revue Opera News /Sept. 1982/ vynikající umělecký kritik G. Breuer obsáhlým článkem, v kterém zhodnotil její životní kariéru. Článek má prostý titul: MARIA JERITZ, October 6, 1887-July 10, 1982.

Maria Jeritzová se čestně zařadila mezi pěvce z Čech a z Moravy, kteří se proslavili na scéně Metropolitní opery v New Yorku. Byli to zejména: Ema Destinnová, Karel Burian, Leo Slezák, Pavel Ludikar a Jarmila Novotná. MJ

Poznámka redakce: Výše uvedenou fotografii významné umělkyně, jakož i podstatnou část jejího životopisu, nám laskavě zapůjčil náš kulturní spolupracovník dr. Miloš Vítak z Montrealu. Děkujeme mu touto cestou za tuto pomoc a za jeho všeobecný zájem o oběť a iniciativu. Dovoluujeme si mu popřít všechno nejlepší a hlavně zdraví - k jeho 70. narozeninám, které slaví dne 3. listopadu 1982!

Marie Jeritzová (rodilá z Brna) zpívala Jenůfu při prvním provedení její pastorkyně ve Vídni (16. 2. 1918).

Dominik Černý

RAOUL WALLENBERG. ŽIJE?

(Rudolf Ströbinger: Das Rätsel Wallenberg. Vyd. Burg Verlag. Cena 30,- DM.)

Stalin slíbil, že se o něj postará, jeho „vrah“ byl v roce 1947 v Budapešti popraven, Chruščov kvůli němu plakal krokodýlí slzy... Přesto žije, snad, v nějakém sovětském koncentračním lágru: Raoul Wallenberg, v tomto roce sedmdesátiletý, švédský diplomat a poslední hrdiná Holocaustu, který je vedle Winston Churchilla jediným čestným občanem Spojených států Amerických.

Budapešť, leden 1945: sovětské komando bere R. Wallenberga a jeho řidiče pod ochranu Rudé armády, která právě dobývá město. Švédské Ministerstvo zahraničí o tuto ochranu požádalo a Wallenberg ji nutně potřeboval. On, který šikovnými diplomatickými tahy, hlavně pomocí „ochranných pasů“, zachránil předtím tisíce maďarských židů před transportem do táborů smrti, se teď sám nachází v nebezpečí života; pomstychtivý Adolf Eichmann se ho snaží zlikvidovat.

Avšak když Sověti 13. ledna 1945 Wallenberga zajistili, mají s ním už jiné plány; dávno stálo jeho jméno na černé listině agentů. Kromě toho: Wallenberg měl u sebe „zlatý poklad“ v miliónové hodnotě a řet ruského komanda Viktor Abakunov, muž, kterého už Solženecyn popisuje jako haničnicka a hrabivce, patřil k těm o nichž se říkalo, že nenechají stát ani dva kufry pánských šlů. Ströbingerova domněnka, že Abakunov „poklad“ - židovské šperky, za něž Wallenberg nakupoval léky a potraviny pro židy v ghettu - zcizil, a pak oba, šoféra i Wallenberga nechal „zmizet“, není nepravděpodobná. Stalin plánoval monstrproces proti sovětským židům a mohl Wallenberga potřebovat jako korunního svědka z donucení.

Třicet osm let je Wallenberg pohřešován, ale není zapomenut. Stále znovu kladou západní státníci a diplomaté Moskvě stejnou otázku: „Kde je Wallenberg. Žije?“ Ozývají se bývalí vězni sovětských lágrů, kteří se se švédským diplomatem osobně setkali při práci v celách. A to i po tom, co byl Sověty oficiálně prohlášen za mrtvého.

Kniha českého exulanta dr. Ströbingera je otřesným důkazem toho, čeho je totalitní systém schopen a jak „vysoko“ hodnotí lidský život. Nejen v tomto jednom případě.

Od 13. 6. 82 má Metro Toronto poblíž Bathurst a Sheppard ulicí pojmenovanou po Wallenbergovi.

Z KULTURNÍHO DĚNÍ

Klavírní virtuos Antonín KUBÁLEK vystoupí na koncertu v Conservatory Concert Hall, 273 Bloor St. West, ve čtvrtek 28. 10. 82 v 17:15 večer. Na programu jsou m. j. skladby Bachovy k uctění památky nedávno zemřelého G. Goulda.

A. Kubálek bude také hrát během oslavy na počest založení ČSR dne 30. října ve 20 hod. večer ve West Park Sec. School, 1616 Bloor St. West. Program: Kymližkový valčíky. Vystoupí i brilantní C. Slánová.

Z nových knih v exilu

Nakladatelství Konfrontace v Zürichu vydalo štúdio Jaromíra Netíka pod názvem: Revoluce na objednávku. Kniha po autorově smrti pro tisk připravili Rozina Nehasilová a dr. Jaroslav Strnad k uctění jeho památky. Zomrel pred rokom v Chicagu.

Ako už názov publikácie napovedá, autor tu podáva podrobný obraz politického vývoja v Československu od roku 1945 až po komunistický puč vo februári 1948. Hodnotí prípravu komunistov na násilné prevzatie moci. Dôležité je, že autor podáva aj stručný prehľad histórie KSČ za prvej republiky, keď ako opozičná strana a strana stalinského typu, verná Moskve a komunistickej internacionále, snažila sa všestranne oslabovať mladú republiku, rozkladať ju politicky a ekonomicky.

Pozoruhodné je, čo tak často schádza v iných publikáciach iných autorov, že kniha venuje značnú pozornosť aj vývoju na Slovensku, bez čoho nie je možno dosť dobre porozumieť tregédiu, ktorá zastihla republiku po druhej svetovej vojne. Odhaluje prelidnost' komunistickej tézy o vlastnej ceste k socializmu.

Objednávky a US \$ 12 lze poslat na adresu: A. P. Pašek, Gartenstr. 5, 8102 OBERENGSTINGEN, Switzerland.

Pejskarova "Poslední pocta"

V českém exilovém nakladatelství Konfrontace v Curychu vyšla právě kniha Jožky Pejskara "Poslední pocta". Je to rozumná kniha (28x31 cm), čítající přes tři sta stránek, která pietně i reprezentativně hodnotí práci a život asi tisíce zemřelých příslušníků 2. demokratického exilu, kteří přišli na Západ po komunistickém puči v únoru 1948 a později. Pro svou obsáhlou, důkladně zpracovanou látku volil Pejskar formu památníku. Význam práce zdůrazňuje předmluva britského diplomata a univerzitního profesora Sira Cecila Parrotta, který byl v letech 1948 až 1950 kulturním atašé britského velvyslanectví v Praze a v letech 1960 až 1966 britským velvyslancem v Československu. První díl své "Poslední pocty" začíná Pejskar kapitolou Galerie čelných exulantů, do nichž zařazuje kardinála Josefa Berana, Vojtu Beneše, prezidenta a bratra, matematika Václava Hlavatého, slovenského politika Jozefa Lettricha, Alici Masarykovou, poslankyni Růženu Pelantovou, novináře Ferdinanda Peroutku a jeho první ženu Marii, protestantského laického kazatele Přemysla Pittra, slovenského politika Juraje Slavíka, profesora dr. Jaroslava Stránského a jeho manželku Miladu, bývalého primátora hlavního města Prahy a později náměstka ministerského předsedy dr. Petra Zenkla a jeho Pavlušku.

O každém uvádí Pejskar životopisná data a podrobnější životopis a k nim připojuje některé články, jež napsali anebo články, jež o nich byly napsány. Cílem je podat nejširší obraz o díle a významu té které osobnosti. Dalšími hesly prvního svazku jsou Politika (členové vlád, poslanci a senátoři, političti pracovníci), Diplomacie, Armáda a bezpečnost, Literatura, Věda a technika. V příštích svazcích, které Pejskar připravuje, budou následovat obory výtvarné umění, hudba, divadlo, film a jiné.

Pejskarova práce je významný přínos k memoárové literatuře a k nejrozumnějším otázkám československé historie až po naše časy. Je to zároveň aktuální čítanka i sbírka materiálu pro historiky, literární i jiné. Zaslouží si, aby nechyběla v žádné knihovně a aby byla co nejčastěji čtena: právě tím splní poslání, které jí Pejskar dal, aby byla poslední poctou těm, o nichž píše a kteří si svým celoživotním dílem zasloužili, aby jejich památka zůstala mezi námi živá.

Kniha lze objednat za US \$ 36 u autora na adrese: J. Pejskar, 330 N. Stage Coach Lane, FALLBROOK, Ca. 92028, USA.

JISTĚ VÁS BUDE ZAJÍMAT...

ČESKÉ ZVUKOVÉ KAZETY v mimořádně rozsáhlé paletě nabízí ing. V. Malisch. Postfach 1602 D-8900 Lindau, tel. (08382) 24175. Vyžádejte si podrobné seznamy

Fuchsova, Jirina (nar. r. 1943 v Pizně, emigrovala v r. 1963 do USA) Alyesky deník, 1 vyd. Los Angeles, Framar 1980 68 str. Ve svém vlastním nakladatelství vydala autorka (po několika básnických sbírkách) zápisky o výpravě čs. skautů z Kalifornie i z tropy na Aljašku loňského leta. DM 12,-

Pojištění je vše důležitý
Přes 30 let služby našej
v pojistnosti a nejvyšší ka-
nadskou životní pojišťovnou

SUN LIFE OF CANADA

VLADIMIR VAJEK, C.I.U.I.
Senior Representative

Tel. 232 1620

56 Aberfoyle Cr. Suite 407
/Proti Islington Subway Station./

Toronto, Ont.
M5A 2W4

PROJECT

MASARYK TOWER

WELLESLEY STR., TORONTO

Do třetice všeho dobrého.. řekli si naši krajané v čele s Janem Kůstkou a pustili se do plánování družstevního věžáku, poblíž ulic Wellesley a Bleecker v Torontě, který předběžně nazvali "MASARYK TOWER". Řádně ustavená korporace pod jménem Sun and Sail Residences Non-Profit Corporation svolala

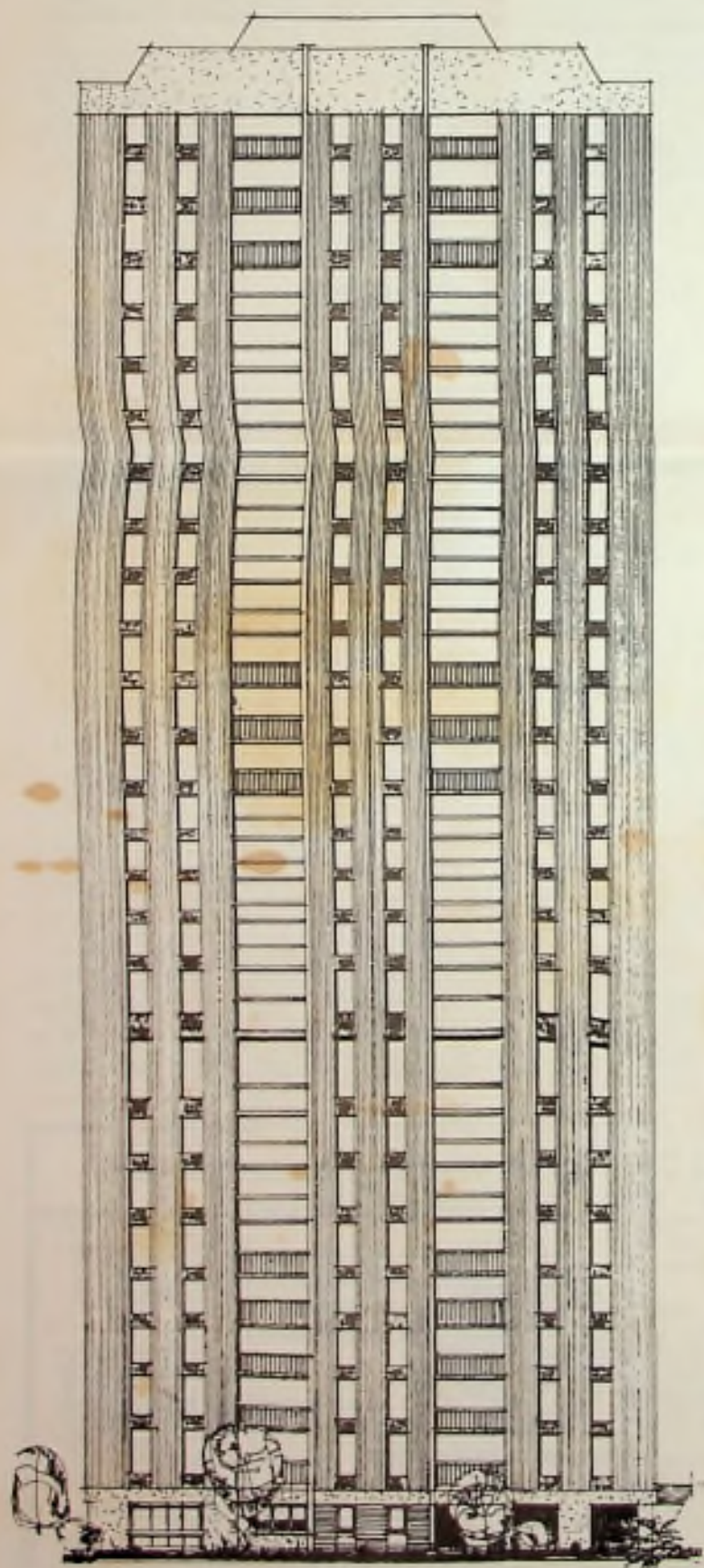
na 28.září t.r. informační schůzku a na ní se reportér t.l. dověděl tyto zajímavé podrobnosti: Mnoho se v minulosti mezi našimi krajany hovořilo o domovu pro naše důchodce, ale skutek vždy utek.. Po zkušenosti s dvěma předcházejícími projekty Harmony "A" a Harmony "B" a po zajištění nezbytných kontaktů je naděje, že moderní dům pro důchodce českého, slovenského a podkarpatoruského původu bude uskutečněn. Pro úplnost sluší poznamenat a srovnat tyto cifry: Projekt Harmony "A" má 30 jednotek, tzv. town houses, a většinu nájemců tvoří naši krajané. Projekt Harmony "B", který byl dokončen loni v létě, zvaný též Harmony Court, má 78 jednotek, z toho je 15 družstevních domků s třemi ložnicemi a 42 bytů s jednou ložnicí. Vedení projektu si přeje, aby co nejvíc nájemců byli naši krajané a proto požádalo "Kanadské Listy" o zveřejnění níže uvedené oznámky. Bylo zdůrazněno, že činže je přijatelná a ve srovnání se sazbami jinde skutečně nízká. /Reportáž o obou projektech přinesly "Kanadské Listy" v dubnu 1981 a v ní jsme zdůraznili, že členové bytového družstva si sami určují výši nájmu./ Oba uskutečněné projekty jsou výsledkem spolupráce skupiny obětavců kolem Jana Kůstky a skupiny inženýrů a architektů, v čele s architektem Václavem Kuchařem. Je také zajímavé, že na obou stavbách se ve značné míře podílely naše krajanské firmy. Nový projekt ve středu Toronta bude mít 28 pater a na každém patře bude 8 bytů, z toho 4 budou mít 2 ložnice a 4 po jedné ložnici. Celkem se jedná asi o 216 bytových jednotek, z nichž 108 má být určeno pro důchodce a 108 budou tak zvané "non-profit units", což znamená, že výbor družstva bude mít možnost přidělovat peníze potřebným nájemníkům jako podporu /subsidy/ při placení nájmu. Kdo má zájem o bydlení v novém domě, měl by vyplnit předběžnou přihlášku, která je k dispozici v č. 150 Longboat Ave., Toronto, Ont. M5A 4G4, příp. můžete volat paní Christovovou na č. 363-7686. Další informace lze také obdržet na č. 368-2861 /kancelář v projektu Harmony "A"/ nebo u Jana Kůstky na č. 368-8109. Administrace "Kanadských Listů" také ochotně pošle zájemcům předběžnou přihlášku. Jen je třeba poznamenat, že zájemci o byty pro důchodce se mohou do domu nastěhovat jen tehdy, až budou 55 let nebo starší.

Možná, že i nyní se tento významný krajanský projekt jeví některým sýčkům jako neuskutečnitelná pohádka. Účastníci schůzky 28.září t.r. se shodli v názoru, že je to projekt uskutečnitelný, hlavně proto, že vedení plánovaného domu je v rukou zkušených lidí, kteří s úspěchem dokončili dva předcházející projekty a navíc proto, že architekt Kuchař se svými spolupracovníky skýtá záruku, že stavba bude solidní, pohodlná a že se stane vzorem jiným podobným stavbám. Účastníci schůzky slíbili, že se ze všech sil budou snažit, aby co největší počet našich krajanů se o Masarykově věžáku dověděl a aby co největší počet z nich poslal předběžnou přihlášku. Ta naznačuje zájem, ale nezavazuje. Na schůzce se vyskytla otázka, zda se mohou hlásit také krajané, kteří dnes bydlí mimo Ontario, resp. mimo Toronto. Odpověď je: ANO, ale musí se včas předběžně přihlásit na adresu: Sun and Sail Residences Non-Profit Corporation, 150 Longboat Ave., Toronto, Ont. M5A 4G4. Telefonické dotazy na č. /416/ 363-7686.

Je to jedinečná příležitost pro naši krajanskou obec a byl by hřích nevyužít ochoty kanadských úřadů podporovat stavbu družstevních bytů pro důchodce. MJ

Architekt Václav Kuchař má hlavní kancelář v Torontě a pobočky v Ottawě a v New Yorku. Patří k tzv. posrpnové vlíně.

:AST / WEST ELEVATION 1 : 200

BYTOVÉ DRUŽSTVO

HARMONY 'B'...

nabízí krajanům bytové jednotky!

**POZNEJTE
PŘEDNOSTI BYDLENÍ
'DOWNTOWN'**

**PŘIHLASTE SE VČAS O BYT
V NOVÉM APARTMENT- BUILDING
NEBO TOWNHOUSE
ZA PŘIJATELNOU MĚSÍČNÍ ČINŽÍ.**

**INFORMACE O VÝHODÁCH BYDLENÍ
V OBJEKTECH DRUŽSTVA HARMONY 'B'
VÁM OCHOTNĚ POSKYTNE
PÍ. M. CHRISTOVÁ NA Č. 363-7686**

VZÁCNÁ ŽENA

Dne 9. září vytrhl Osud z našeho středu jednu z nej-přednějších žen našeho čs. exilu. Vracela se domů ze sokolského večera, během kterého shlédla film z vědeckého sokolského sletu a přišla o život v auto-nehodě. Narodila se 2. října 1916 v Praze. Na snímku je se svým manželem gen. Mikulášem Ferjenčíkem v roce 1967. Paní Milada Ferjenčíková žila ..

Plně zpodobnit paní Miladu Ferjenčíkovou, která byla v pravém slova smyslu takovou, jak říká nadpis, je úkol takřka nemožný. Její odchod z tohoto světa byl opravdu neočekávaný, náhlý a pro každého zdrcující. Automobilové neštěstí ukončilo tvrdě ve čtvrtek večer její zdejší život a její neúnavnou práci pro Československo. Pro československou svobodu neznala zde v Americe snad volné chvíle. Dodnes ji vidíme všude. Buď v kroji, nebo s československým praporem, či s nápisy žádajícími osvobození trpícího lidu naší země, s polskou Solidaritou, v kostele, na přechýlených shromážděních našeho lidu i na přednáškách. Byla vždy tam, kde se rozhodovalo o nás, nebo kde se mohlo upozornit na trpící Československo, na vlast mnohých z nás. V tom smyslu nebyla jen předsedkyní Československé ženské národní rady v exilu, manželkou generála dr. Mikuláše Ferjenčíka, předsedy Československé americké národní rady. Sama dávala především neobyčejný příklad daleko před ostatními a bez ohledu, co byla a čím také byla. A vždy vystupovala jemným způsobem - takovým, že ji všichni měli rádi. Bez rozdílu jakéhokoliv názoru a náboženského přesvědčení každý se o ní vyslovoval s úctou. Její vlastenectví budilo obdiv.

Je proto takřka nemožné vypsat otřes a plně zprávu, která ztřásla: Paní Ferjenčíková zahynula poblíž "Great America" na cestě, aby shlédla záběry z V. sokolského sletu ve Vídni - u hranic Československa. Jela sama za nastávajícího večera v malém voze. Asi se necítila dobře na dálnici a z vjezdu se vracela. Snad ji navíc ozářilo světlo nákladního vozu, který na ní najížděl. Byl to asi útek, který způsobil další nevolnost, takže se smekla do betonové zábrany a při zranění otevřela dveře. Možná, že to byla i jiná chyba nesvědomitého řidiče. Nebylo totiž svědků neštěstí, které již pokrývalo skoro předpodzimní šero. Když na místo přijela policie, byla ještě naživu. V bolesti odpovídala pouze česky. Ve voze bylo zkroucené znamení - hnuté řidičské kolo, které k neštěstí (možná) ještě přispělo. Policie, která svědčí, že jela správnou rychlostí, ji česky nerozuměla. Postarala se však o rychlou dopravu do nemocnice. Uniká tedy, jak se neštěstí skutečně stalo. Z nemocnice se pak rozesla smutná, ohromující zpráva, že paní Ferjenčíková již nežije.

Tak šla v nuceném vyhnanství. Proto zpráva každého zarmoutila. Rovněž všichni litovali generála Ferjenčíka. Vědělo se, jak pro něj zároveň žila, i jak se o něj úzkostlivě vždy starala.

Dr. Ferjenčík po oznámení nečekaně smutné zprávy byl pochopitelně zdrcen. Po mnohých desetiletích pohody bylo jejich vzorné manželství vyšší mocí přerušeno. Na mnohá naléhání postřeze souhlasil s pořadem pohřbu. Jen si přál, aby se stal pokud možno tise a místně. Přesto však pohřební kaple v Grays Lake skoro nepojala účastníky v horké, dusné zářijové neděli. Nebylo žádného oznámení. Jen po telefonech šla smutná zpráva. Stovky z okolí přijely, dokonce z Washingtonu. Za Československou ženskou národní radu se nad rakví své předsedkyně rozloučila paní Rokničová. Kněz vedl přítomné k otčenáši a modlitbám nad zavřenou rakví. Národní hymny a chorál Svatý Václave nesl důstojně s Bohem.

V pondělí, 13. září v kostele svatého Patrika ve Wadsworth u wisconsinských hranic, kde byla zesnulá členkou chrámového sboru, ti, kteří mohli, se s ní za poledne rozloučili. Před dovezenou rakví hořela vysoká velikonoční svíce, již se říká paschal. Je to znamení vzkříšení. Útulný kostel byl naplněn do posledního místa. Za rakví šel manžel, dcera s manželem a neteř paní Ferjenčíkové, která její zásluhou také studovala v koleji Mundelein, s manželem a dítky.

Při zádušní mši svaté duchovní správce kostela dojemně kázal. Připomněl, že tato československá žena ve svém neobyčejném pozemském životě konala po dlouhá léta dobro a usilovně pracovala pro svobodu svého lidu. Jistě

HRDINA DOMACÍHO ODBOJE

ROBERT KONEČNÝ STÁL U KOLÉBKY BRNĚNSKÉ ODBOJOVÉ SKUPINY PVVZ.

Kromě literární činnosti byl v čele vědecké psychologie v Brně.

Dne 15. října t.r. uplynul jeden rok od jeho smrti. Leritý přítel z brněnského odboje mi koncem října 1981 napsal, že dr. Robert Konečný, CSc., básník, vědecký publicista, profesor na brněnské filozofické fakultě a naposledy pracovník Psychologického ústavu v Brně, zemřel 15. října po mozkové mrtvici při převozu z nemocnice domů ve svých sedmdesátipětiletých letech.

Když v Brně osiřela fakultní romanistika po úmrtí P.H. Haškovce, byl na období 1938/39 povolán k jejímu přednášení dr. Václav Černý. Pro odbojovou činnost z řad přispívatelů do Kritického měsíčníku a svých jiných přátel/např. F. Halas/-jejíž základnou byla z iniciativy administrativního ředitele dr. Josefa Kocmana brněnská Zbrojovka pod vedením inž. Jar. Fukátka, jenž se do ní dal přeložit z Orbisu-získával Černý v Brně další spolupracovníky, hlavně z filozofické fakulty. Šlo především o univ. prof. Vlad. Groha, jenž byl současně v předsednictvu Čs. Obce sokolské a o univ. profesora Vlad. Helferta. Získal pak také J.L. Fischera a R. Konečného. To bylo důležité pro podchycení brněnských vysokoškoláků, jejichž nadšení pro odbojovou věc Černý velice oceňoval. Podle programové petice se skupině říkalo Petiční Výbor Věrní zůstaneme /PVVZ/, také stručně Odboráři, ježto na rozdíl od Politického ústředí /PÚ/, vybudovaného na politických stranách, bylo přihlíženo k zastoupení všech zájmových odborů, aby se hnutí stalo celonárodním. Jádrem hnutí byli tajemníci Ymky dr. Jan Šimsa, dr. Miroslav Kohák, dále dr. Jar. Valenta/pozdější "Hanuš"/; nakladatel Fr. Laichter; Václav Žižka z Unitárie; Otakar Wunsch za dělnické odbory; Josef Pešek a Václav Čížek za učitele a za profesory; gen. Čihák za vojáky, tedy za Obranu národa /ON/ a jiní. Po zatčení dra Richtera z PÚ, přišli na řadu členové PVVZ od 1. listopadu 1939 do února 1940. Byli zatčeni předáci inž. Fukátko, dr. Kocman, dr. Šimsa a další. Jen málu se podařilo uniknout. Docentu Konečnému se vydařilo profesionální předstírání nenormálnosti; zavřeli ho do blázince. To byl vlastně konec obou odbojových skupin. Odboj se potom přeskupil do Úvodu.

Vědecký úspěch Konečného začal již v roce 1935 studií Literární psychologie nebo literární mysticismus a studií Julius Zeyer v zrcadle snů. Po válce zveřejnil svou Psychologickou analýzu výsledků individuální a kolektivní práce a svůj Subjekt reálný a mezný; také monografickou studii o filozofii brněnského profesora filozofie Vladimíra Hoppeho. Uvedl na fakultě studium moderní logiky s přihlédnutím k matematice. - Po roce 1948 byly na Masarykově univerzitě, přezvané na univerzitu J.E. Purkyně /UJEP/-Universitas Purkyniana Brunensis-zrušeny katedry psychologie a sociologie /prof. I.A. Bláha/ jako masarykovsky protimarxistické. Konečný se od té doby až do svého úmrtí věnoval lékařské psychologii. - Sborník Universitas Brunensis 1919-1969 v sekci The Philosophical Sciences nepopírá význam tohoto odboru pro brněnskou medicínu, připouští však, že odklonem od čisté psychologie utrpěla brněnská věda velkou ztrátu.

Konečný nás jako studenty udivoval svým vědeckým podáním kombinovaným s básnickým, podobně jako tomu bylo u brněnského profesora, dermatovenerologa Antonína Trýba, jenž psal znamenité romány 'Císař chudých'. NB. Přesně téhož dne jako Robert Konečný, zemřel v Brně osmaosmdesátiletý spisovatel Čestmír Jeřábek, syn kantora a spisovatele V.K. Jeřábka. Psal romány a divadelní hry. Za jeho nejlepší práci je považována Božena Němcová a kniha vzpomínek V Paměti a v srdci. Jeho syn Dušan vyučuje na filozofické fakultě v Brně.

Miloš Vítek.

Z KRAJANSKÉHO ŽIVOTA

ČSNS a SVU v Montreálu zvou na Vzpomínkový večer na Pavla Javora

jako člověka a básníka s recitacemi a hudbou, který bude v sobotu 20. 11. ve 20 hod. v sále United Church, roh Rosedale a Terrebonne, HDG. --Soustružník Karel Jeřábek, 35. t. č. v Montreálu, hledá práci v Torontě, příp. v Albertě. Nabídka do adm. t. l. --Rubínová svatba manželů Večeřových bude 21. 11. --Hledá se: P.B. Třešňák, Calgary? --Pí M. Rejhoňová se přestěhovala do Richmond Hill, Ont. --Tel. číslo právníka Čermáka v min. čísle bylo uvedeno bez jeho souhlasu. --Bazár v Montreálu začíná v 11 hod. dne 30. 10. ve Victoria Hall, 4626 Sherbrooke St. W. a končí v 17 hod. --"Gazette" v Montreálu přinesla článek o pěkné úrodě jablek na farmě H. Nesvačby. --Kdo ví o jakémkoliv živ. zaměstnání pro naše v Montreálu, nechť volá večer L. Křivánek na č. 689-2802. --

Varhany dojemně hrály Dvořákovu "Going Home" - T. Příbyl s rodinou se přestěhoval do Woodstock do "Cesta domů". Po výkropu, jehož obřad se jistě dočkal stěhovačů do každého, odjížděla pak prostá rakev s jejími pozůstatky Chathamu. --Došlé pozdravy: do mírně zvláště severního Illinois, kolem jejího z Toman Caffee, 739 Pandora obydlí, které vypadá jako malý zámek a kolem Ave, Victoria, BC; Mike a V. rozlehlých farem a stájí proslulých lipicánů, jež má na vian Havlasovi /Lakefield/ starosti její manžel - zvěrolékař. Majitelka těchto z Bermud; Rechnerovi z Alerszáhlých farem s mnoha sty vycvičených koní, paní xandria, BC; Reichlovic /Re-Temple Smithová poskytla pro účastníky bohoslužeb ve dale/ z Barbados. --Miroslav svým velkým domově se služebnictvem neobyčejně Zborovský s paní servírují pohostění - měla totiž paní Ferjenčíkovou nesmírně znamenitě česká jídla v horáda. Tam také všichni generálu Ferjenčíkovi znovu telu na Wolfe Island, u King projevíli soustrast. Přijímal ji zpřímá jako voják. Žádal, aby na vlast, pro níž jeho manželka tolik žila, nikdy nezapomínali a pro ni ze všech sil pracovali.

Takový nesmazatelný dojem zůstal u všech, kteří měli smutnou příležitost, že se mohli rozloučit s vzácnou ženou. "Hlasatel", Chicago/ Emil Petřík

Vlad. Habelík, rodák zlínský. --Záp. letce J. Bílek žije v Montreálu.

NOVÍ UPRCHLÍCI STÁLE PŘÍCHÁZEJÍ

Nyní na počátku léta se zase oproti minulým měsícům zvětšuje příchod uprchlíků z Československa do Rakouska, Německé spolkové republiky, do Itálie a částečně i do Francie. V Rakousku a v Německu narazí letos noví uprchlíci na obtížnější situaci než ještě loni. V Rakousku se dosud nepodařilo zcela vyřešit problém polských uprchlíků, jichž — ačkoli tisíce už odecestovaly — pořád mnoho v Rakousku zůstává, ať dočasně nebo na trvalo. V Německé spolkové republice se po přestávce několika let znovu vynořuje příval uprchlíků z Pakistánu a z Afriky, v menší míře přicházejí i Indové. Odborníci odhadují, že oproti 50 000 uprchlíků z loňska by mohl početní stav uprchlíků stoupnout na 80 000, a to právě v době, kdy Německo hledá cesty, jak snížit stavy cizích dělníků, kteří byli do Německa pozváni v někdejších dobách nedostatku pracovních sil. Za těchto okolností se není co divit, že ne jsou noví uprchlíci vítáni.

Ovšem ne všichni uprchlíci chtějí zůstat v Evropě. Mnozí mají namířeno dál, za moře. Vzhledem k tomu by bylo zapotřebí, aby úměrně jejich touhám se zvětšil i počet emigračních možností. Bohužel tomu tak není a zejména ne právě letos. Tradiční cílové země emigrace — Spojené státy, Kanada, Austrálie — nyní uplatňují značně přísnější výběr uprchlíků než dříve. Výjimkou je Rakousko z menší míře Itálie, kde americké, kanadské a australské imigrační úřady ještě pořád posuzují emigrační žádosti blahovůli, ale postupují striktně v Německu a ve Francii.

Důvodů je několik. Především nezaměstnanost, postihující Ameriku jako Kanadu, tak i Austrálii. Za druhé nezměňující se počet emigrantů z jihovýchodní Asie, Vietnamců, kteří přecházejí z domovů, aby zachránili holé životy (a jsou ohrožováni i piráty na širém moři) a z rýze humanitních důvodů mají přednost před všemi ostatními uprchlíky, jimž o holé životy nejde. Posléze je tu i okolnost, že obyvatelstvo země, do níž uprchlíci přicházejí ať na přechodnou dobu nebo k trvalému usazení, je nekonečným uprchlickým problémem, který trvá už 37 let po válce, unaveno a finančně vyčerpano.

Ala ani nejprísnejší kritik uprchlického problému nenavrhuje, aby se zavřely brány svobodného světa skutečným politickým uprchlíkům, totiž takovým, kteří byli bez vlastní viny pronásledováni (anebo měli oprávněné obavy z pronásledování) pro své politické smýšlení, rasové či národnostní původ, pro náboženskou víru. Persekuci či obavy z persekuce musí ovšem prokázat. Takových uprchlíků je mnohem méně než těch, kteří se za ně sami považují.

Vyhledky osrtních, jichž je většina, jsou podstatně nepříznivější, zejména jestliže nemají v cílových zemích blízké příbuzné.

Ve Spojených státech, jejichž vláda po deseti letech financovala náklady na uprchlíky nejen do Spojených států, nýbrž i do Kanady a Austrálie, začíná vzrůstat snaha přenést péči o uprchlíky z oblasti vládních úřadů na širokou veřejnost, krajanská sdružení, náboženské obce, zájmové organizace. Úkony a vydání, poskytovaná dnes vládou, by se měly přenést do soukromého sektoru a připadnout za úkol dobrovolníkům z řad jednotlivců, obcí nebo spolků. Jde tu vlastně o obdobu dnešního kanadského postupu. Jak jsme již před časem oznámili, kanadská kvota 500 viz pro uprchlíky v Německé spolkové republice je na letošní rok vyčerpána. Imigrační oddělení kanadského velvyslanectví v Bonnu nepřijímá nové přihlášky k emigraci. O emigraci do Kanady se v této době mohou ucházet jen uprchlíci, kteří mají v Kanadě příbuzné nebo přátele (nejméně skupinu pěti), ochotné se za ně zaručit a poskytnout jim ze začátku pomoc. Rovněž se mohou o emigraci ucházet uprchlíci, kteří mají na začátek pobytu dostatečné finanční prostředky k samostatné existenci v Kanadě, dovedou trochu anglicky nebo francouzsky, a mají vyhlídky nalézt zaměst-

nání. Hledanými obory jsou technické, inženýrské, nástrojařské, formářské, mechanické, počítačové odborníci. Nikoli však zaměstnanci ve stavebnictví, poněvadž to je toho času v krizi.

Zcela nové předpisy zavádí od 1. července Austrálie. Zatím nejsou známy podrobnosti. Na rok od 1. července 1982 do 30. června 1983 bude pro uprchlíky v Německé spolkové republice k dispozici 750 viz, ale nemohou se o ně ucházet uprchlíci, kteří již dostali německý azyl a lhůta k podání žádosti je nejpozději šest měsíců po příchodu do Německa. Nebudou se přijímat členové rozdělených rodin (manželé, jejich manželka a děti zůstaly v Československu), vůbec nemají naději na přijetí nevyučení, pomocní dělníci, jichž je v Austrálii nadbytek. Přednost dostanou uprchlíci, kteří dovedou aspoň částečně anglicky. Ačkoli je v Austrálii nezaměstnanost, stále se hledají vyučení anebo odborně vzdělaní zaměstnanci pro elektrický průmysl, kovoprůmysl, architektu, geology, inženýry důlní, chemičky, mechaniky i civilní. Naproti tomu nemají vyhlídky lékaři a zdravotní personál, zubní lékaři a učitelé. Všichni uprchlíci po příchodu do Austrálie (i ti, sponsorovaní příbuznými či přáteli) budou ubytováni v hotelech, kde dostanou čtíměsíční kurs angličtiny. Budou informováni o možnostech zaměstnání a pod. V této době budou dostávat podporu v nezaměstnanosti. Australští imigrační úředníci zdůrazňují, že po odchodu z hotelů čeká na uprchlíky i s nejlepší kvalifikací rok až dva tuhé práce, že začátky nejsou snadné.

Ovšem právě v této oblasti, totiž pokud jde o umožnění emigrace a pomoc v začátcích — a platí to nejen o Austrálii, nýbrž o Spojených státech a Kanadě právě tak — je zapotřebí, aby se do pomocné práce zapojily čs. krajanské organizace. V Kanadě se tohoto úkolu již ujal odborový Sv. národního sdružení a mnohé případy jsou „v práci“. Je však zapotřebí zájem zvýšit a rozšířit, neboť poptávka pořád vysoce převyšuje nabídku. Ve Spojených státech bude nutno zájem o tuto činnost vyvolat. V Austrálii se snahy o pomoc uprchlíkům nejkonkrétněji projeví v Adelaide, kde tamnější Čs. klub sponzoroval prvních pět rodin k usazení. Poněvadž i australská vláda má tendenci přenést emigrační břímě z větší části na soukromou iniciativu, nemůže se to uskutečnit, zůstane-li příklad z Adelaide ojedinelý. Pomoc někdejších uprchlíků nynějším uprchlíkům je nezbytná.

"České Slovo".

Jednou větou z ČSSR:

Emil Zátopek a jeho žena Dana oslavili "60". — Před 85ti lety byla v Praze ustavena ČAAU — Česká am. atl. unie. — Je málo cukru. — Také chybí kvalitní maso a uzeniny. — Vstupní vízum do ČSSR není zárukou, že se turista na čs. půdu dostane. V Ruzyni jsou vraceni "nežádoucí živly". — Ve Zbirohu na Rokycansku mají úspěšné tržště. Největší je pražská tržnice v Holešovicích. — Na 800 ml. plechovek jde ročně do smet. Noviny přiši o skrytém bohatství. — Autor "Cikánky" Karel Vacek zemřel. — Na Hlavním nádraží v Praze není nosičská služba. Taxikáři jsou k zahr. hostům neochotní. Lavice v čekárnách zlé.

TROCHU HISTORIE

Nejúspěšnější českoslovenští letci ve Francii podle počtu sestřelených letadel

Poř. čís.	Jméno	Perut/ letka	Sestřelená letadla		
			sám	v účasti	celkem
1.	škpt. A. Vašátko	5/1	3	12	15
2.	por. F. Pešina	5/1	2	12	14
3.	ppor. V. Cukr	3/2	4	4	8
4.	ppor. J. Stehlík	3/3	4	4	8
5.	kpt. T. Vybíral	5/1	1	7	8
6.	kpt. J. Klán	5/2	2	3	5
7.	ppor. F. Chábera	5/2	2	3	5
8.	ppor. J. Jicha	6/1	3	1	4
9.	mjr. E. Čížek	3/3	2	2	4
10.	ppor. V. Slouf	3/3	1	3	4
11.	ppor. F. Glauder	3/1	3	—	3
12.	ppor. J. Kučera	6/1	3	—	3
13.	kpt. S. Janouch	6/1	2	1	3
14.	kpt. S. Fejfar	6/1	2	1	3
15.	ppor. E. Prchal	8/1	2	1	3
16.	rtm. S. Peroutka	3/2	2	1	3
17.	ppor. R. Puda	4/2	1	2	3
18.	kpt. F. Doležal	2/2	1	2	3
19.	ppor. L. Světlík	5/2	—	3	3
20.	kpt. A. Vrána	5/1	—	3	3
21.	rt. J. Šika	8/1	—	3	3
22.	ppor. J. Kepř	3/3	—	3	3

Dalších 11 letců sestřelilo po dvou letadlech a 25 letců po jednom letadiu. Celkem sestřelili českoslovenští stíhači 158 letadel, z toho 54 samostatně a 104 v účasti.

EXPRES

Nejdůležitější cíle 311. čs. bombardovací perutě v letech 1940—1942

Poř. čís.	Cíl	Množství svržených pum		Počet náletů
		tříštivých (v kg)	zápalných (v ks)	
1.	Brest	156 000	2 160	15
2.	Kolin nad Rýnem	115 100	10 570	17
3.	Brémy	93 700	6 234	16
4.	Hamburk	65 900	10 232	14
5.	Mannheim	49 800	6 250	8
6.	Dunkerque	47 800	2 420	16
7.	Kiel	40 700	9 372	11
8.	Essen	40 500	480	8
9.	Düsseldorf	39 400	4 200	7
10.	Hannover	36 500	4 480	5
11.	Hamm	35 500	1 080	2
12.	Münster	33 800	1 800	4
13.	Boulogne	31 100	3 600	12
14.	Wilhelmshaven	28 600	4 780	6
15.	Berlin	27 100	4 910	9
16.	Le Havre	26 000	360	7
17.	Emden	20 500	1 650	9
18.	Ostende	20 100	1 120	6
19.	Duisburg	18 100	600	6
20.	Gelsenkirchen	15 000	120	2
21.	Cáchy	12 500	2 700	3
22.	Rotterdam	12 000	740	3
23.	Frankfurt nad Mohanem	11 100	70	2
24.	Dortmund	9 900	—	2
25.	Calais	8 400	540	4
26.	Pafiz	8 000	—	1

Pište na: Magazin, Postfach 650,
8025 Zürich,
Switzerland.

OBJEDNEJTE SI
MAGAZIN

literárně zábavný časopis, vycházející šestkrát do roka v curyšském "Polygonu". Vedoucím redaktorem je Vladimír ŠKUTINA. (Roční předplatné je sfr.30,— při zásičkách lodní a pozemní cestou do všech pěti kontinentech, při leteckých zásičkách sfr.36,— nebo ekvivalent v jiné měně. Každé číslo má nejméně 64 stránek.)

SPION VYPOVIDÁ
POKRAČUJE:

JOSEF FROLÍK: »STŘÍLEJÍCÍ ABATYŠE«

NA POKRAČOVÁNÍ OD 5. ČÍSLA MAGAZINU 1982

ORGANIZUJEME PRICESTOVANIE Vašich příbuzných z Československa

s zariadíme Vám cestu na stretnutie sa s príbuznými v Maďarsku, Rumunsku a Bulharsku. — Vybavujeme aj zájazdy na juh — Florida, atď, ako aj na ostrovy.

world
travel

Zmenáreň cudzích valút
Založené 1951. Majiteľ Harry HEITLER
COMPUTERISED RESERVATION

WORLD TRAVEL SERVICE Limited
258 College St. (roh Spadina)

Toronto, Ontario M5T 1A7 / Telephone 979-2171

Z OKUPOVANÉHO ČESKOSLOVENSKA

KAREL VACEK 1902 - 1982

Se zpožděním se dovídáme, že dne 18. srpna t.r. zemřel v Praze populární hudební skladatel KAREL VACEK. Pocházel z muzikantské rodiny, kde otec hrál a matka se sestrou zpívaly. Mladý Karel si oblíbil trubku a později i trombón a klavír. Celkem ovládal devět nástrojů mistrně. Za první světové války poznal na českém venkově lidovou hudbu a začal psát písničky. Celkem jich napsal přes 60 a některé z nich zůstanou mezi námi navždy.

Karel Vacek hrál a zpíval v orchestru R. A. Dvorského a působil jako trumpetista pod taktovkou Jaroslava Ježka v Osvobozeném divadle. Později sestavil vlastní orchestr, s nímž po mnoho let šířil slávu české hudby doma i v zahraničí. Nejlépe byl ovšem znám jako skladatel písniček. Napsal však kromě toho i skladby poslechové a orchestrální, kterých bylo daleko víc. Největší radost, jak mi sdělil, měl z toho, že jeho asi čtvrtá písnička, kterou složil, byla "Cikánka", která měla nepředvídaný úspěch a rozletěla se skutečně po celém světě. Američtí hudebníci ji zařadili mezi standartní "Evergreens" v notách pod titulem "Play to me Gypsy" (pozn. autora). Vacek dokonce dostal desku "Cikánky" z Japonska, kde se též hrála a zpívala v japonském jazyce. Říkal mi, že ho ohromně těší zprávy z ciziny a hlavně Ameriky, kde krajané hrají a zpívají jeho písničky a těší se velké oblibě.

První jeho skladba, jak mi řekl, byl téměř neznámý kuplet, který se jmenoval "Houbař" a byl to soukromý dar jeho sestře. Vacek tenkrát složil hudbu i slova a už tehdy se stal autorem hudby a slov. A jaká krásná slova napsal ke stejné krásné hudbě! Pamatujete se na tradiční: "Láska nehněvaná, není milovaná..." Vacek měl dobrý postoj ke skládání slov k písničkám, protože on byl též zpěvákem v Bašňankově zábavním souboru v letech 1935-38 a se skupinou "Melody Boys" s orchestrem R. A. Dvorského. Popularita jeho písniček rostla tak rychle a písničky jako "Bezejmenná", "Cikánka", "Nikdy se nevrátí pohádka mládí" se zpívaly všude. Do trampského repertoaru se zařadil písničkami "Táboráku plápolej", "Pojd kamaráde" a "Loučím se s vámi, moji milí kamarádi". Jeho nejlepší skladby však byly valčíky a polky jako "Až se budeš vdávat", "Šumařinka", "Za rok za dvě léta", "Bříza zelená", "Hej panímámo", "Čtyři páry bílých koní", "Šťěstí na rozcestí", "Láska nehněvaná", "Proč nezůstane slunce stát", "Náno, Náno", "Ale ne", a další. Karel Vacek mi sdělil, že má většinou potíže sestavit program svých skladeb, když jede někým pohostinsky dirigovat: "Těch polek je mnohem více než jiných skladeb!"

Některé další písničky Karla Vacka jsou: "Až se jednou potkáme", "Hů, Hů", "Poslední korunu mám", "Dřív než se rozloučíme", "Má písnička", "U našich kasáren", "Oči kočičí", "Krásné chvíle", "Fůra slámy", "Škřivánek zpíval", které je zde v Americe možno slyšet nejen na různých českých zábavách a tancovačkách, ale též na českém radiovém vysílání. Samozřejmě každý z nás se výše zmíněné písničky naučil zpaměti a zpíváme je, kde jen možno.

Písničky Karla Vacka jsou písničky nezapomenutelné a hrály se a zpívaly za druhé světové války, po válce i dnes a budou se zpívat i zítra nejen námi, ale i našimi potomky. Tato hudba zlidověla a stane se dědictvím pro naše syny a dcery a pro nás, kteří jsme prožili mládí za zvuků písní Karla Vacka, krásnou vzpomínkou.

Karel Vacek zemřel ve věku 80 let a zajímavé je, že on a Jaromír Vejvoda (který ho přežil), autor písně "Škoda lásky", se narodili ve stejný rok a měsíc - březen 1902 a jen nedávno spolu oslavovali osmdesátku.

Čest budiž jeho památce a jeho hudbě, která nikdy nezanikne.

HLASATEL

Prof. Josef Páta, zastánce Lužických Srbů
byl před 40 léty nacisty popraven.

V době, kdy absolvoval destky vstupu, dokázal ještě profesor Josef Páta napsat 10. prosince 1939: "Jen takové knihy, které vyšly z našeho národního základu a jádra mohou být obrazem českého národního ducha a zároveň nejlepším pramenem pro jeho poznání". A na konci tohoto článku dodává: "Každé poznání je užitečné, poznání sebe sama nejužitečnější. A toho se nám nejspíše může ustat čtením našich dobrých knih."

J. Páta vytrval dále ve svých eláních z doby okupace, psal o slavných českých spisovatelích a jejich tradici, užíval svých znalostí litomyšlské regionální problematiky k šíření nezloinného přesvědčení o dosažení svobody a řádu nacismu.

Bylo to již tehdy, kdy do Prahy byl jmenován jako zastupující říšíjský profesor R. Heydrich. V době heydrichovy nacistické okupace přiležitost, aby zlikvidovali ty, které považovali za neschopnější učest národní odpor. Nebylo překvapením pro uzákladě české čtenáře, když si 25. června 1942 přečetli v novinách, že za schvalování atentátu na zastupujícího říšíjského protektora byl zatčen a zabit univ. prof. dr. Josef Páta. A krátce potom byl popraven za antifašistickou činnost i jeho bratr dr. František Páta, knihovník Národního muzea v Praze.

J. Páta byl velmi známou a populární osobností českého vědeckého a společenského života mezi dvěma světovými válkami. Narodil se 27. srpna 1886 v Litomyšli vystudoval nejprve gymnázium a organicky navázal stu-

dium slavistiky na filozofické fakultě Karlovy univerzity v Praze, kde dokončil studia v roce 1909. Za praxe studii začal nabývat znalostí a zkušeností o slovanské spolupráci především od básníka a prvního moderního českého sroboristy A. Cerného, který jej jako lektor učil lužické srbské. Organizačně nadaný duch Josefa Pátu vedl též za ústředí bratra Františka k založení Českoslovanského spolku. Adolf Cerný, který měl navázat na tradici slovanské učenosti ve prospěch Lužických Srbů, J. Páta učinil postupně ze spolku síť veskerých českých snah o podporu malé a slabé Lužice bezohledně germanizované Německem vilmovským, uymarským a posléze nacistickým, které u-silovalo a úpině vyhlazení Lužických Srbů plánem jejich totálního nasazení do saarbrückenské uhelné pánve.

J. Páta zapletl často do Lužice. Poprvé do ní zavedl bratra Františka, když sám jako student Hlávkovy koleje dostal Hlávkovu cestovní stipendium.

Yedle zájmů a Lužici věnoval J. Páta literární historickou pozornost rodné Litomyšli, zabýval se bulharistikou, pro kterou zpracovával sít a Zlomku evančeláře XIII. století s-jijské Národní knihovny.

Po 1. světové válce řídil J. Páta krátce slovanské referát na ministerstvu zahraničních věcí. V roce 1922 se habilitoval jako docent pro sroboristiku na Karlově univerzitě. Pracoval do studia lužickoslovanského písemnictví; krátce předtím téžně po sobě vydal Česko-lužický a lužicko-český slovník. Střužnou lužickou

Vladimír Jiráček

a vnitřní bezpečnost. Bylo vyhoštěno několik čs. a polských špiónů. -Švýcarsko vyšetřuje přelety svých alpských pevností sovětskými transportními letadly. Piloti se vymlouvají na poruchy při navigaci cestou z Kloten do Moskvy. -Celkem 24 am. presidentů bylo irského původu. -

Franc. vláda protestovala v Sofii proti únosu exulanta V. Tanaseho. -I kdyby SSSR napadlo USA atomovými zbraněmi, Amerika zcela určitě válku vyhraje-podle úsudku odborníků v Pentagonu. -Zatímco 750.000 osob demonstrovalo v New Yorku pro zákaz atomových zbraní v USA, exulant J. Tománek byl mezi nimi s tabulí "Odstrašme SSSR od nukleární války! Svobodu sovětským otrokům!" v angl. jazyku. Vyvolal velkou pozornost reportérů od TV stanic. -SSSR má proti záp. Evropě 315 raket typu SS 20. -Krajanka Betty Papánek z Chicaga žádá od čs. vlády přes am. vládu odškodné ve výši 3 mil. \$. Frank Petschek s rodinou také skoro 3 mil. \$. -L. Noël, býv. franc. velvyslanec v Praze, napsal knihu "ČSR před Mnichovem"/francouzsky/. -Západoněm. tisk přináší často příspěvky Oty Filipa. -"Globe and Mail" přinesl článek J. Kavana "Czech use terror, not trials". -V JAR se vojenská registrace vztahuje na obyvatele od 17ti do 60ti let, včetně nově příchozích. -Austrálie zjistila, že SSSR horečně buduje velké námořní základny v Jižní Vietnamu. Nač potřebuje SSSR 30 ponorek? -V Masný vysvětlil v revue "Problems of Communism", proč SSSR 15. 5. 1955 podepsal mírovou smlouvu s Rakouskem.

mluvníci a Lužickoslovanské čtení. Tyto tři Pátovy práce jsou mezi Lužickými Srby dodnes populární. Před 11. světovou válkou napsal pak práci, která vyšla posmrtně v roce 1915 jako kompendium Pátových sroboristických studií a zároveň jako jeho odkaz pod názvem Lužice.

Práce Lužice byla napsána z popudu pražských vlastnických kruhů, před počátkem okupace pevně vkrutí, protože nacisté a ni vohděl, pátrali po ní a rukopis jim jen šťastnou chůzí o-rálností unikl. V této práci jsou zpracovány dějiny Lužické Srbů, jejich začlenění do slovanského celku. Knihu psal J. Páta v době, kdy jako by tužil blízkou smrt, psal ji s ohledem k době, kdy vznikla.

J. Páta byl zakladatelem první katedry sroboristiky v Evropě na Karlově univerzitě v Praze r. 1917. Vydával Česko-lužický, později Lužicko-srbský věstník, který sám založil, věnoval se lužickoslovanské kultuře; osudu a obra-ně zasvětil stouky přednášek. Dal sroboristice v řadě důležitých vědeckých základy, získal, vedl a řídil skupiny spolupracovníků, často žáků, kteří to odůvěřili slavistiky dále zpracovávali.

Univ. prof. dr. Josef Páta byl vědec univerzálního rozhledu v slavistických oborech i jejich propojným popularizátorem; zvláště v sroboristice, pro kterou žil, bojoval a pro kterou také zemřel. JOSEF LEBEDA

ZEMŘEL ZDENĚK KALISTA

Během ne příliš dlouhé doby se na stránkách tohoto listu loučím se svými profesory — osobnostmi, které formulovaly českou kulturu a české myšlení několika generací až do doby, kdy byly komunistickou justicí vrženy do hrozného mlčení stalinských koncentráků. A vždy u psaní nekrológů jsem se s hrůzou lázal, kdo ještě zůstal a kdo bude další... S opožděním došla z Prahy zpráva, že několik málo dnů před svými 82. narozeninami zemřel 17. června 1982 v Praze PROF. DR. ZDENĚK KALISTA jedna z nejkrásnějších, ale osudem tvrdě poznamenaných postav české kultury a duchovního života: historik, básník, spisovatel, překladatel a osobitý filozof.

Zdeněk Kalista se narodil 22. července 1900 v Benátkách nad Jiz. Doktorát na filozofické fakultě Univerzity Karlovy, kulturní historik, docent československých dějin na Univerzitě Karlově. Kalista patřil k předním čs. interpretům evropského a především českého literárního baroka, svým historickým dílem otevřel čs. historické vědě nové oblasti a dosáhl uznání mezinárodních historických organizací. V červenci 1952 byl v druhém spisovatelském procesu odsouzen na 15 let těžkého žaláře. V roce 1966 byl soudně rehabilitován a v roce 1968 znovu přijat do Svazu čs. spisovatelů. V letech 1968 a 1969 vyšla tato nová Kalistova díla: Česká barokní gotika a její žďarské ohnisko, Florentinské kroniky doby Dantovy, Tváře ve stínu (lit. vzpomínky), Karel IV. a jeho duchovní tvář a v římské Křesťanské akademii vyšla v roce 1968 Kalistova Blah. Zdislava z Lemberka a Cílihodná Marie Elekta Ježišova (historické monografie). Z dřívějších prací Kalistových je nutno uvést: Mladý Humprecht Jana Černína z Chudenic, Cesty historikovy, monografie Josef Pekař a České baroko. Z básnických sbírek: Ráj srdce (1922), Vlajky (1925), Smuteční kytice (1928). Kalista je vynikajícím překladatelem z italštiny, francouzštiny, němčiny. Zdeněk Kalista byl předsedou Literárního odboru Umělecké besedy a Kruhu čs. spisovatelů v Praze.

Hlavním oborem Z. Kalisty se staly české dějiny, jejichž duchovní základy se pokusil ve svých početných pracích zachytit. Ač se zabýval minulostí národa v celém rozsahu, jeho nejvlastnějším námětem se stalo období pobělohorské. Estetizující zájem mladého historika o barvitou kulturu českého i evropského baroka přerostl postupem let v prožitky hlubší, jehož vážností dal Z. Kalista výraz celým svým životem.

Poslední kniha, která za jeho života vyšla byla věnována jeho příteli z mládí Jiřímu Wolkerovi, vydal ji Josef Škvorecký v Torontě. A je jistě poslední tragédií leta osleplého Zdeňka Kalisty, že se již nedomohl vydání jednoho ze svých nejmilejších rukopisů Tvář baroka, která vyjde příští měsíc v mnichovském nakladatelství Arky.

Pane profesore, ač jste byl vězněn a uražen různými pseudomarxistickými polointeligenty, ač jste žil v temnotách slepoty a odkázán na okruh stále zmenšujících se přátel, byl jste vždy pro nás mužem hodným následování! Čest Vaší světlé památce!

"Národní Politika"

ANTONÍN KRATOCHVIL

SVOBODNÝ SVĚT

Odhaduje se, že na milion Britů by rádo emigrovalo do Kanady, Austrálie a na N. Zéland. Všechny 3 země udělují víza jen ve vyjimečných případech. --

L. Walesa byl navržen pro Nobelovu cenu míru. --Nové objevy při léčbě rakoviny jsou hlášeny z Jižní Afriky. --5 sov. vojáků zajatých afganskými vlastenci bylo dopraveno do Švýcar, kde zůstanou 2 roky a pak repatriováni do SSSR. Pracují v zemědělství. --Býv. rakouská císařovna Zita oslavila "90". --Podle úsudku sov. znalců jsou syříští piloti MIGů neschopní. Tím se vysvětlují jejich velké ztráty při soubojích s isr. piloty. --Radio Free Europe slyší za Železnou oponou denně 35 mil. osob. Hlas Ameriky vysílá ve 42 jazycích; má asi 100 milionů posluchačů. --JAR zesílala podstatně svou vojenskou sílu a vnitřní bezpečnost. Bylo vyhoštěno několik čs. a polských špiónů. --Švýcarsko vyšetřuje přelety svých alpských pevností sovětskými transportními letadly. Piloti se vymlouvají na poruchy při navigaci cestou z Kloten do Moskvy. --Celkem 24 am. presidentů bylo irského původu. --

Franc. vláda protestovala v Sofii proti únosu exulanta V. Tanaseho. --I kdyby SSSR napadlo USA atomovými zbraněmi, Amerika zcela určitě válku vyhraje-podle úsudku odborníků v Pentagonu. --Zatímco 750.000 osob demonstrovalo v New Yorku pro zákaz atomových zbraní v USA, exulant J. Tománek byl mezi nimi s tabulí "Odstrašme SSSR od nukleární války! Svobodu sovětským otrokům!" v angl. jazyku. Vyvolal velkou pozornost reportérů od TV stanic. --SSSR má proti záp. Evropě 315 raket typu SS 20. --Krajanka Betty Papánek z Chicaga žádá od čs. vlády přes am. vládu odškodné ve výši 3 mil. \$. Frank Petschek s rodinou také skoro 3 mil. \$. --L. Noël, býv. franc. velvyslanec v Praze, napsal knihu "ČSR před Mnichovem"/francouzsky/. --Západoněm. tisk přináší často příspěvky Oty Filipa. --"Globe and Mail" přinesl článek J. Kavana "Czech use terror, not trials". --V JAR se vojenská registrace vztahuje na obyvatele od 17ti do 60ti let, včetně nově příchozích. --Austrálie zjistila, že SSSR horečně buduje velké námořní základny v Jižní Vietnamu. Nač potřebuje SSSR 30 ponorek? --V Masný vysvětlil v revue "Problems of Communism", proč SSSR 15. 5. 1955 podepsal mírovou smlouvu s Rakouskem.

NAŠI VE SVOBODNÉM SVĚTĚ

Žádná krajanská
svatba nám neudě-

lala větší radost... až když jsme se dověděli, že se náš dlouholetý štenďál a v poslední době osamělý vdovec, Tony Čech, původně z Owosso, Michigan, dne 27. března t.r. znovu oženil! Jeho nevěstou se stala Anička Hudečková a spěcháme, abychom jim oběma pěkně pogratalovali. Zároveň jsme v archivu našli, že se Tony narodil 18. září 1907, čili letos slavil své 75. narozeniny. Také k tomuto jubileu mu gratulujeme! Adresa novomanželů je: Tony a Anička Čechovi, 10150 Easton Rd., New Lothrop, Mi. 48460, USA. Tony bude pokračovat ve svém rozhl. pořadu "Old Country Polka Time" na stanici WOAP-1800 v Owosso, Michigan, každou sobotu.

Začal tento populární program v roce 1957. Letos tedy slavil 25. výročí prvního vysílání! Uctyhojný výkon..

Čs. poúnorový exulant Vavro Ryšavý, t.č. žijící ve Washingtonu, D.C., napsal zajímavou knížku "Žilina a Slovenské Národné Povstanie", 175 stran. Lze objednat u autora: V. Ryšavý, 6061 Munsonhill Rd., Falls Church, Va. 22044, USA.

20. listopadu slaví "bard českého lidu na Volyni" Josef V. Tománek v New Yorku své 70. narozeniny. Blahopřejeme!

Pamětní deska dr. Miroslavu Tyršovi

Znovuodhalena, vlastně přemístěna byla pamětní deska br. dr. Miroslavu Tyršovi v sokolovně ve Steinergerasse. Jde o pamětní desku, která byla Tyršovi v roce 1932 odhalena v Tyršově dvoraně bývalého Národního domu. Před jeho zbouráním byla 14. listopadu 1959 deska sejmuta a uschována v jednotě XII XV. Nyní, 3. července 1982 byla znovu umístěna a sice v sokolovně ve Steinergerasse. Při znovuodhalení učinil projev zedlavatel Ústředí Dipl. arch. br. Rudolf Fiala za četné účasti Sokolů, starosty XII XV. jednoty br. Brantiška Cislara a praporečnicků s historickými sokolskými prapory.

WINZE'S MEAT MARKET

ILJA ŠANDA

Čerstvé domácí a evropské uzeniny.

307 Roncesvalles Ave., Toronto.

Tel.: 533-5165

ČECHOSLOVÁCI v ZAHRAŇICÍCH

V New Yorku zemřel slavný hokejový internacionál Josef Maleček. Byl pohřben 30.9.--Čs.hokejisté v zahraničí-služebníci čs.kom.režimu:kladenský Milan Nový/Washington Capitals/,česko-buděj. Jaroslav Pouzar/Edmonton Oilers/,Jar. Dvořák/Phil.Flyers/,kladenský Ed.No-vák bude hrát v Japonsku s F.Kabrem. Plzeňští obránci Milan Kajkl působí v Klagenfurtu a Vlad.Bednář v Fredrikstadu v Norsku. Všichni odvádějí čs. režimu až 30 proc.platu.--Jan Havrda a Pavla Vitvarová nám z Bayreuthu poslali poslední pozdrav-chystají se do Kanady.--Paní Ludvíková v Dánsku se podrobila operaci žluč.kamenů.Celá rodina touží po Kanadě.--M.Skoch z Venezuely navštívil Hawaj. Sešel se s tamními krajany z Podkrp.Rusi.--Alois Janeček,t.č.v Mnichově,žádá o Kanadu.--Dp. Valerián nám z Lince napsal,že počet čs.uprchlíků neustále roste a málo jich emigruje z Rakouska.--Předseda výk.výboru Rady svob.Československa,dr.Mojmír Povolný,se z Londýna přesunul domů do Wisconsinu.--Pozdrav z Neapole našim čtenářům poslala V.Čtvrtlíková,t.č.v Capui. Čeká na USA.--5.10.zemřel v L. Angeles Karel Finek,73,známý restaurátér a sokolský pracovník.--31.7. se při havárii svého stroje v Austrálii zabil plk.let.Vítězslav Mucha,nar.26.1.1921 v Ostravě. Za války byl istruktorem let.akademie v Omsku a sloužil ve 2.franc.let.pluku "Normandie". Po únoru 1948 odešel do exilu.--V Lakewood, Colo. se dožil "75" dr.Karel Štekr.--V Chattanooga,Tenn.se dožil "80" prof.dr.Karel Hujer,rodák železnobrodský.--Rakouský min.předseda Kreiský odhalil 13.9. pamětní desku TGM na domě ve Vídni,kde TGM bydlel za svých studií v letech 1870 až 1873. Praha protestovala.--Prof.Jaroslav Krejčí,který působí na univerzitě v Lancaster v Anglii, napsal knihu "National Income and Outlay in Czechoslovakia,Poland and Yugoslavia". Má 256 stran.--Squadron Leader Marcel Ludikar,archivář Svazu letců svobodného Československa,nás opravil: jeho čs.letecká hodnost není plukovníká,ale majora let.--27.9. byl v Chicagu zdařilý tradiční Moravský den, v pořadí již 43. Účastnilo se na 5.000 krajanů.--Čs.dissinf.slужba "přihrála" rakouské policii falešné zprávy o čs.uprchlíkovi Radomíru Knápkovi. Trvalo ho chvíli,než Rakušané zjistili,že Praze sedlí na lep.--"Hlasatel" vydal zvláštní číslo k 125.výročí založení Cicera,111.,kde žije mnoho našich krajanů. Osou města je Čermákova třída.--Fotbalista B.Augustýn má úspěchy v NSR.--Jan Končický s paní se usadil v Port Angeles,Wa.,USA.--Ve Fairbanks,Alaska lze najmout auto od Rent-a-Wreck agentury za \$10 za den plus 10¢ za míli. Auta jsou pošramocena,ale motor a brzdy fungují!--Jan Fivebr a Karel Lacina by rádi z Anglie emigrovali do Kanady.--Novým duch.správcem presb.kostela v Anchorage,Alaska,se stal Tomáš Teplý,pův. z Nebrasky.--V Sun City na Floridě je farářem presb.sboru dr.H.Svoboda.

KÖNIGSTEINSKÁ REZOLUCE

Delegáti Světové reprezentace čs. exilu (v duchu Komenského Konsultace), zastupující všechny demokratické politické směry a křesťanská vyznání s mandátem 74 členských složek z celého světa, shromáždění na svém 3. kongresu v Königsteinu/Ts. (SRN), ve dnech 8. až 11. července 1982, přijali tuto rezoluci:

"V této době, kdy se čím dále tím více projevují tragické důsledky neblahého ujednání Spojených států amerických a Velké Británie se Sovětským svazem na Jaltě 1945, vyjadřujeme - zejména s poukazem na současný vývoj v Polsku - náš plný souhlas s nynějším nápravným směrem americké zahraniční politiky, vedené prezidentem Ronaldem Reaganem.

Žádáme proto vládu Spojených států a Velké Británie, aby prohlásily veřejně ujednání na Jaltě za neplatná, podobně, jak učinily za 2. světové války s tzv. "Dohodou mnichovskou".

Jsme zajedno s prezidentem Reaganem v názoru, že nedávno sjednané smlouvy některých vlád západní Evropy se Sovětským svazem o výstavbě dálkových plynových potrubí k zásobování členských států Evropského společenství jsou nebezpečné, protože přispívají k jejich vzrůstající nejen hospodářské ale i politické závislosti na Moskvě.

Vyzýváme proto vlády zmíněných zemí, aby si toto nebezpečí uvědomily i ve vlastním zájmu a vyvodily z toho patřičné důsledky.

Podporujeme rozhodně varovný postup Spojených států vůči americkým firmám, obchodujícím se Sovětským svazem a ostatními komunistickými zeměmi. Tím spíše musíme apelovat na naše krajanské podnikatele ve svobodném světě, aby z evidentně zjištěných důvodů nedávali přednost obchodu s komunistickým Československem před morální povinností solidarity s postojem amerického prezidenta v existenčních otázkách ekonomie svobodného světa.

Obracíme se na všechny demokratické složky i jednotlivé příslušníky čs. exilu i krajanských organizací ve svobodném světě, aby důsledně prosazovali odmítavé stanovisko vůči tzv. "Košíckému programu" Národní fronty z jara roku 1945.

Tento program byl vyhlášen bez vědomí a souhlasu českého, slovenského a rusínského lidu. Jeho důsledkem byla nejen anexe Podkarpatské Rusi Sovětským svazem a zotročení jejího Československu věrného lidu, nýbrž umožnil i provedení komunistického puče v Praze, v únoru 1948, s logickým důsledkem okupace Československa Sověty v srpnu 1968.

Odsuzujeme s opovržením chování těch čs. uprchlíků, kteří získavše na Západě nejdříve právo azylu, si v právním i morálním rozporu s ním nyní upravují "vztahy" ke komunistickému režimu v Praze.

Prohlašujeme v zájmu politické a mravní čistoty čs. exilu, že každý žadatel o tuto úpravu vztahů do poměru platnosti totalitnímu režimu v Praze se svým postojem stává zrádcem věci svobodného Československa, čímž se vylučuje jak z řad demokratických exulantů, tak i ze společenství trpících národů ve vlasti.

Věrní mravnímu odkazu Komenského usilujeme o nápravu "věcí lidských" v exilu i ve vlasti, aby dle jeho slov "po přejití vichřic hněvu, hříchy našimi na hlavy naše uvedeného, se vláda věcí" zase vrátila do našich rukou.

V Königsteinu/Ts., dne 11. července 1982